

محمد علی تسخیری

در مورد تألیف و معرفی «تفسیر القرآن الکریم» که توسط این جاتب و جناب حجۃ الاسلام والمسلمین آقای محمد سعید نعمانی، نوشته شده، لازم است نکاتی را بیان کنم.

۱. تاریخچه و انگیزه : نگاشتن این تفسیر به حدود ۱۸۰ سال قبل بر می‌گردد. در آن زمان، از سوی مفسر سوری، تفسیری بر قرآن کریم منتشر شد. آن تفسیر به طور مختصر و در حاشیه قرآن نوشته شده بود. در آن، به جنبه‌ها و ابعاد سیاسی - اجتماعی آیات نیز پرداخته بود. این تفسیر، مورد استقبال فراوان قرار گرفت و بارها نشر یافت. از این روی، مرحوم استاد بزرگوار آیة الله العظمی شهید صدر، احساس نیاز شدید به چنین تفسیری در جوامع اسلامی و از دیدگاه اهل بیت کرد. لذا ایشان به دو تن از شاگردان خود: بنده و جناب حجۃ الاسلام والمسلمین نعمانی، نماینده فعلی رهبری در شرق آفریقا، دستور دادند که بر اساس این طرح، تفسیر مختصری بر کل قرآن بنویسیم. و ما نیز بعد از فرمایش ایشان کار مطالعه و تألیف این تفسیر را آغاز کردیم. هم اکنون، به فضل پروردگار، ده جزء اوّل قرآن، بدین شیوه تفسیر و نشر یافته است. از خداوند می خواهیم، با وجود مشکلات زیاد و مسائل مختلف، ما را موفق دارد که این تفسیر را تکمیل کنیم.

۲. روش تفسیری: روش تفسیری مادر این تفسیر، در چند مطلب خلاصه می شود.

اول: ما متعهد بودیم، این تفسیر بر طبق روایات اهل بیت (ع) نوشته شود، گاهی بعضی از روایاتی که خیلی به نظر واضح و جالب می آمد، نقل و به منبع آن اشاره می کردیم.

دوم: عنایت داشتیم که برای هر یک صفحه از قرآن، به مقدار دو صفحه تفسیر نوشته شود که در نهایت این دو صفحه، با حروف ریزتر در حاشیه قرآن تنظیم گردد.

سوم: نظر بر این است که تفسیر ما فقط به بیان واژه ها یا شأن نزول یا نکات مبهم آیات نپردازد، بلکه تفسیری باشد جامع از کل آیاتی که در این صفحه آمده، به طور مرتب و به هم پیوسته.

چهارم: از ویژگیهای مهم و برجسته این تفسیر، توجه به ابعاد اجتماعی و سیاسی آیات قرآن کریم است، زیرا ما تأکید داشتیم هر آیه ای که به مسائل اجتماعی می پردازد، آن را با اشاراتی مختصر بیان کنیم و در بعضی موارد، به مصادیق امروزی آیه هم اشاره کنیم. مثلًا وقتی از ویژگیهای فرعون و سیاستهای فرعونی صحبت می شود، بر سیاستهای استکباری امروز هم تطبیق دهیم. برای این که روحیه استکباری، همان روحیه فرعونی است، که مدام به صورتها و شکلها دیگر نمایان می شود.

پنجم: در تفسیر آیات، به تفاسیر اهل سنت و شیعه، هر دو مراجعه می شد و آراء را گاهی خیلی کوتاه در یکی، دو خط برای خواننده بیان می کردیم، تا بداند که این رأی هم هست و سپس با توجه به روایات و ظاهر آیه، رأی مورد پسند و منتخب را تبیین می کردیم. گاهی هم برای آیه و رأی مورد انتخاب، یک تحلیل اجتماعی می دادیم. مثلًا وقتی به آیه تحريم ربا رسیدیم، بیان شد که مسأله تحريم ربا، موجب رفع تضادهای اجتماعی و سوق دادن سرمایه ها به سوی تولید می گردد.

در مراجعه به تفاسیر، مهم ترین تفسیر مورد اعتماد، از تفاسیر شیعی، تفسیر «المیزان» بود و از اهل سنت، تفسیر «فی ضلال» و «المنار». زیرا این دو تفسیر، به ابعاد سیاسی و اجتماعی آیات نظر دارند.

ششم: سعی بر این بود که این تفسیر، با عبارت واضح و تعابیر سلیسل و عربی

روز نگاشته شود، نه با عربیهای غیر مفهوم با زبانی رسا و گویا، که برای همگان قابل فهم باشد.

هفتم: در این تفسیر از مسائل علوم قرآنی، غفلت نداشتیم و به مناسبتهای آیات، به آن مسائل اشاره کرده ایم. مثلاً، در ذیل آیه محکم و متشابه در سوره آل عمران، به معانی محکم و متشابه و رأی مورد قبول و فوائد وجود محکم و متشابه در قرآن اشاره کرده ایم.

در برخی موارد که احساس ضرورت شده، به فقه اللげ بعضی از کلمات قرآن پرداخته ایم. مثلاً لفظ «أَنْ قَلْتُ إِلَيْكُمْ أَنَّ الْأَرْضَ» که این لفظ هم تلفظ آن ثقیل است به جهت الفی که بعد از «ث» مشدد آمده است و هم دارای معنای سنجیگنی است، زیرا بیانگر سنجیگنی شدیدی است که منافقان در وقت دعوت به جهاد از خود نشان می دادند.

باید به عرض برسانم، ما در طول مطالعات تفسیری و قرآنی، به یک ابتهاج و سرور بسیار جالبی رسیدیم که همواره از آن استفاده می کنیم و بهره مند می باشیم. آن این که قرآن کریم، دارای کیفیت و زبان مخصوص به خود می باشد که انسان هر چه بیشتر مطالعه و تأمل و دقت می کند، صحنه های جدید و افقهای تازه ایی در برابرش گشوده می شود. آیات قرآن، با زبان تازه ای با او سخن می گوید. مثل این که آیات تازه شنیده شده و مفاهیم تازه ای از آنها به ذهن القا می گردد، بویژه آن گاه که آیات مربوط به یک موضوع در کنار یکدیگر قرار گیرند، معناهایی از آنها ظاهر می شود که از قبل مکشف نبوده است. واقعاً، وقتی از تفسیر یک صفحه، حتی یک آیه فارق می شدیم و مجددآ آیه را می خواندیم، احساس می کردیم، تازه نازل شده و کل وجود ما با قرائت آن تازه می گشت و به اوجهای تازه ایی از قرآن می رسیدیم و احساس می کردیم قرآن با کل وجود ما، سخن می گوید. لذا توصیه می شود که مطالعات قرآنی را برای فهم معانی آیات قرآن، همواره، داشته باشیم و به تعبیر حضرت امیر(ع):

«ذلک القرآن فاستنطقوه»: (نهج البلاغه، خطبه ۱۵۶).

قرآن را به نطق بیاورید و صفحه دل و جان را در برابر قرآن قرار دهید و بگذارید قرآن برای شما صحبت کند.

در عصر ما، نیاز شدید به شناخت بینش و دیدگاههای قرآن کریم است. در مورد مسائل و نظامهای گوناگون اجتماعی - سیاسی و اعتقادی که متأسفانه هنوز روی

آن جنبه، کاری اساسی انجام نگرفته است، مثلاً دیدگاه قرآن در تفسیر جهان و تبیین وجود، تبیین تاریخ انسان، ترسیم ابعاد انسان و پدیده‌های تاریخی و دیدگاه قرآن از تفسیر ضعفهای انسان و مانند این امور. از باب نمونه، قرآن کریم، در ارتباط با «بدریون» وقتی صحبت می‌کند و نقطه ضعف آنان را بیان می‌کند، انسان خیلی می‌تواند درس بگیرد و چیز بیاموزد. قرآن می‌فرماید:

«وَإِذْ يَعْدُكُمُ اللَّهُ أَحَدُ الظَّالِفَتِينَ أَنَّهَا لَكُمْ وَتُؤْذِنُونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحْقِّقَ الْحَقَّ بِكَلْمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ» (انفال/٧)

یادآور می‌شود که شما وقتی از مدینه حرکت کردید در قبال شما دو راه ترسیم شده بود: یکی راه جنگ و مبارزه: (ذات الشوکه) که راه دشوار و سخت است ولی خیلی پُر بار و راه دیگر، گرفتن اموال قافله ابوسفیان. شما دلهایتان به سمت قافله ابوسفیان متمایل بود و به آن سمت می‌رفتید که قافله چقدر ارزش دارد و به فکر عاقبت راه نبودید ولکن خداوند می‌خواست شما را در قله تاریخ قرار دهد: «یُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحْقِّقَ الْحَقَّ بِكَلْمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ».

این آیات، ارائه ضعفهای انسان است. آن هم انسانی از قبیل «بدریون» که قلب آنان هنوز به سمت دنیا حرکت می‌کند و هدف بزرگ را فراموش می‌کند. قرآن، این نقطه ضعفها را نشان می‌دهد و راه حل اصلاح آن را می‌فرماید و ما باید روی این دیدگاه‌های قرآن و بینشها و مفاهیم آن کار کنیم که کم کار شده است. باید فرهنگمان، بینش و فکرمان و طرح نگرش به مسائل مختلف اجتماعی و سیاسی مان از قرآن کریم باشد. حضرت امیر (ع) می‌فرماید:

«كَتَابُ اللَّهِ تَبَصَّرُونَ بِهِ وَ تَنْتَقِلُونَ بِهِ وَ تَسْمَعُونَ بِهِ»، (نهج البلاغه، خطبه ۱۳۱).
آیا ما توانستیم قرآن را زبان خودمان قرار دهیم و یا گوش و چشم خودمان قرار دهیم و با آن به کل جهان بنگریم.

خلاصه، من معتقدم: مهم ترین کار این است که ما مجدد دیدگاه و مفاهیم قرآن را بازشناسی کنیم و خودمان را با آن منطبق سازیم.

در خاتمه من از طرح بیانات واقعاً کمال استقبال را می‌کنم و آرزوی قلبی دارم این طرح، روز به روز، رشد کند و بتواند این مجله به زبانهای گوناگون جهان منتشر شود و جهان از علوم آل محمد سیراب گردد. ان شاء الله تعالى.